

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2018 r.

sprawy **J.B.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt V Ka [...] /16,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 21 października 2016 r., sygn. akt II K [...] /14

postanowił

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego J.B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 października 2016 r., sygn. akt II K [...] /14, J.B. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości i zwolniono go od opłaty.

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, w której podniesiono zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie przepisów postępowania tj. art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k., wyrokiem z dnia

8 listopada 2017 r., sygn. akt V Ka [...] /16, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok oraz zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Obrońca skazanego J.B. w kasacji zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu odwoławczego:

„rażące naruszenie przepisów prawa mające istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, a mianowicie obrazę art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 października 2016 r., sygn. akt II K [...] /14 i utrzymaniu go w mocy, pomimo, iż orzeczeniem tym J.B. został skazany za czyn, za który uprzednio został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 2 lipca 2014 r., sygn. akt II K [...] /14, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.”.

Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu I instancji i umorzenie postępowania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego J.B. jest oczywiście bezzasadna. Z uwagi jednak na złożony przez obrońcę wniosek, Sąd Najwyższy sporządził uzasadnienie postanowienia zgodnie z treścią art. 535 § 3 k.p.k.

Przede wszystkim należy zauważyć, że Sąd odwoławczy nie tylko dopuścił na rozprawie apelacyjnej, na wniosek obrońcy oskarżonego, dowód z akt sprawy karnej Sądu Rejonowego w K. o sygn. akt II K [...] /14, w tym z wyroku wydanego w sprawie w dniu 2 lipca 2014 r., ale również w uzasadnieniu swojego orzeczenia wykazał w sposób jednoznaczny, iż w sprawie nie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Sąd ten prawidłowo przyjął, że odrębny charakter i specyfika czynów ciągłych przypisanych oskarżonemu wyrokami Sądu Rejonowego w K. w sprawach o sygn. II K [...] /14 i II K [...] /14 wskazują, że nie mogły być one popełnione z jednym, z góry powziętym zamiarem w rozumieniu art. 12 k.k. Skazany dopuścił się popełnienia przypisanych tymi wyrokami przestępstw oszustwa w realizacji dwóch różnych zamiarów: w

odniesieniu do sprawy o sygn. II K [...]14 zamiaru wyłudzenia pieniędzy uzyskanych na podstawie umowy na budowę posesji zawartej z M. i A.S., a w odniesieniu do niniejszej sprawy - zamiaru wyłudzenia mienia w postaci materiałów budowlanych na szkodę różnych podmiotów, czy też wyłudzenia pieniędzy od podwykonawców. W sprawach tych nie doszło więc do tożsamości czynu z uwagi na różne zamiary popełnienia przypisanych oboma wyrokami przestępstw. Sam fakt, że skazany przestępstw oszustwa dopuścił się w podobnym okresie, przy wykorzystaniu nadarzających się okazji, nawet w związku z budową domu inwestorów –państwa S., na co wskazuje obrońca, nie może uzasadniać przyjęcia, iż realizacja wszystkich bezprawnych zachowań nastąpiła w warunkach art. 12 k.k. Przypomnieć należy, że przyjęcie, iż wszystkie zachowania stanowią czyn ciągły, należy do sfery ustaleń faktycznych, dotyczy to bowiem ustaleń związanych z zamiarem sprawcy.

Z ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego wprost wynika, że warunkiem przyjęcia czynu ciągłego jest wykazanie, że sprawca w chwili podejmowania pierwszego zachowania musi mieć zamiar popełnienia wszystkich zindywidualizowanych, co najmniej w ogólnym zarysie, zachowań, składających się na czyn ciągły. Ogólny projekt dopuszczenia się dwóch lub więcej różnych czynów zabronionych, nie odpowiada pojęciu z góry powziętego zamiaru popełnienia jednego konkretnego przestępstwa, na którego wykonanie składa się więcej niż jedno zachowanie (zob. m.in. postanowienia: z dnia 14 czerwca 2010 r., IV KK 65/10, LEX nr 843711i z dnia 1 czerwca 2017 r., III KK 5/17, LEX nr 2321862 oraz powołane tam orzecznictwo).

Mając powyższe na uwadze, wobec nie stwierdzenia wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego J.B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.

a.ł.